

عنوان مقاله:

بررسی انتقادی تفسیر ابن عاشور

محل انتشار:

دوفصلنامه آموزه های قرآنی، دوره 17، شماره 31 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

مهدی کرامتی - مدیر دفتر طرح و برنامه دبیرخانه شورای عالی حوزه علمیه خراسان

سیدمحمد مرتضوی - دانشیار دانشگاه فردوسی مشهد

ایوب اکرمی - استادیار دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

محمدطاهر بن عاشور (12961393 ق.) عالم و فقیه تونسی با توجه به جامعیت و احاطه بر علوم مختلف، در کتاب سی جلدی التحریر و التنویر، آیات قرآن را تفسیر کرده است. مقاله پیش رو در پی پاسخ به این پرسش است که آیا ابن عاشور توانسته به دور از هر عیب و نقصی به هدف خود دست یابد نویسنده پس از بررسی تفسیر ابن عاشور، نخست به معرفی مولف و ساختار تفسیری او پرداخته، سپس اشکالات وی را کشف، تبیین و پس از آن به برخی از مصادیق آن اشاره می کند. بخشی از آسیب ها و اشکالاتی که در این مقاله ذکر شده، اشکالات ساختاری، و بخشی از آن ها اشکالات روشی است که اهم آن عبارت است از: ضعف تقسیم بندی، حجم زیاد و ایراد مطالب غیر ضروری، ضعف استدلال، نقل نادرست اقوال، ارجاع نامناسب، کم توجهی به تناسب و نظم میان آیات، ناآشنایی با تشیع و تحمیل آرای فرقه ای بر آیات. روشی که در تحقیق پیش رو اتخاذ گردیده، انتقادی بوده است.

کلمات کلیدی:

آسیب شناسی، تفسیر، ابن عاشور، التحریر و التنویر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1026052>

